

Yasemin Birbudak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.1.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Yasemin Birbudak (1980-)

kendini anlatmak. 'Sen kimsin' bu soruya kendimizle ilgili cevap vermek ne kadar da zor. neyse klasik sözlerle anlatmak istemem beni. 25 yaşında ve çevresindeki yaşanan herşeye duyarlı çok hassas,duygusal ve bir okadarda sevgi dolu bir insanım. Bu dünyanın insanı olmak için biraz katı olmak gereksede bu bana hiç uğramamış ve hala hamurum yumuşacık kalmıştır. İnsanları çok iyi anlama yeteneğine sahipken beni dinleyecek ve anlayacak bir dosta rastlamadım. Şiir ve kitap yazıyorum,tiyatrocuyum,nerden geldiği belli olmayan ilginç espirilerimle gülümsetemediğim insan olmadı bu güne kadar.Tiyatrocuyum.8 sene uzak doğu sporlarıyla ilgilendim. Yemek yemeyi özlediğim için spor hayatıma 4 yıldır ara vermiş durumdayım ve çok pişmanım...Sözün özü Sade ve sadece insanım.(Yasemin)

Acının dili

Acının dili gözyaşları
Hüznün ise dalgın bakışlar
Ölüm acısı farklı acı
Bilir bunu yaşayanlar

Kelimelerin yetersiz kaldığı acıları
Anlatır gözyaşları
Mazide kalan anıları
Anlatır yıpranmış resimlerde ki anı

Nedir tanımlayan insanı
Bilinmez cevabı
Bitmez gönüllerdeki yalnızlık masalı
Yaşayan bilir yaşamı

97/BURSA

Yasemin Birbudak

Anlamsızım

Karma karışık anlamsızım
İki tarafı uçurum olan yolda hız yapıyorum
Kumandanın başında başkaları
Ben kullanılan oyuncuyu oynuyorum

Tek bir kurşun kalmıştı
Yaşamak için onu da sıktım
Yüreğim derin yara aldı
Yinede yıkılmadım

Kapkaranlık dünyam vardı
Aydınlatana verirdim yaşamımı
Ömrümün bedelinin karşılığı
Küçük bir kibrit alevinin yanığı

EYLÜL 97 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Anneme annelere hitaben

İlk sayfasında Őu satırlar yazıyor...

"yaşadığım sürece;
ne bir ayrıcalık nede günahım
yeterli yada kusursuz değildim
ancak yine de
bir insandım...."

kitabın adı:yüreğimin yıllar sonraki sesleniŐi

yazar:gizemin ardındaki(insan kendi hayatını dürüstçe yazdığı zaman ailesini yada sevdiklerini kıramamak için rumuz kullanmak durumunda kalıyor yoksa bu rumuz cesaretsizliğimin göstergesi değil.)

birde Őiirim var girişte beni anlatan.

.....
Bir çok isim yakıştırıldı duygularıma
Anlayan olmadı oysa
Teselli yoktu acılarıma
Çiçekler yerine sevgiler ekdim
Bembeyaz saksılara
Evreni kucakladım doyasıya
Ayrım olmadı dünyamda

Gönül dolusu değer verdim insanlara
Tebessümdü karşılık acılarıma
Saklı yaşadım onları gözyaşlarıyla
Mahsun bir tarafım oldu daima
Gülücükler saçsam da etrafıma
Ağlayan ve kanaması durmayan bir yara
Taşdım yüreğimde amansızca
Yüreğimin yıllar sonraki seslenişini
Değil insanlara
Aktardım sayfalara

Sevgilerim zamansızca
Ayrılıklarım benden ayrı
Yıkılışlarım bir anda
Dalgın bakışlarım yüreğimdeki sırda saklı
Yaşamım bana kaldı
Paylaşan olmadı olamadı

OCAK 98 / MERSİN

VE İŞTE BAŐLIYORUZ....
ANNEM'E

Ø YAŞAMIN DEĞİŐEN RENKLERİ

Bir kitap yazdım anne. yaşamımı anlatıyorum.25 yaŐındayım ve anlatacak o kadar çok Őeyim var ki susmak bilindiğİ kadar mutluluk vermiyor bana.işte içimdeki iŐığı yakıyorum.kimsenin alamadığı söndüremediğİ iŐığımı. geç kalmış yüreğim herkese

herşeye seslenişini başlatıyor.öfkem olmadı benim hiç bilirsin eksikliğini hissetmedim değil.ne zamana kadar anne gençler harcanacak,neden yüreğimdeki sevgiyi kaybedeyim. evet herşeyimi aldılar belki ama kin duymuyorum.insanları alabildiğine seviyorum ve seveceğim. Bu kitapta yazdıklarımın sonra beni affetmeyecek belki de utançla anacaksın. büyüklüğün nerde anne. bu küçücük yürek senden hiçbir zaman utanmadı ve seni çoktan affetti. Bana bir yaşam verdin canından can kattın sonsuz teşekkürler sana keşke yaşamı ve yaşamayı da öğretseydin anne. Anlatmalıyım anne. bilsinler istiyorum,bilmedikleri bir yaşamın var olduğunu,siyahı beyaz gösteremem yaşam bu demeliyim. Anlamsız olup bitenler.kırgınım anne sana bile. Beni kandırdın. Dürüst olmamı isterdin ya her zaman ben dürüst oldum hemde olabildiğine sense yalan söyledin neden anne? yaşam güzeldi hani insanlar içten yalan.binbir maske takan insanlar.merhabadan,sevgiden kaçan,yüklerini açmayanlar.bu balo ne zaman bitecek.sonsuzluk...istemiyorum boş mutlulukları.neler oluyor anne. nedenler,niçinler,kaybolan değerler,biten sevgiler,katiller,caniler,tecavüzcüler,delirenler,yaşamına son verenler,gülmeyi unutan çehreler....böyel bir yaşamın kucağına neden bıraktın beni..nereden bilebilirdin ki eskideki komşun ayşe teyzenin ayşe hanım olacağını o güzelliklerin samimiyetinin yerini resmiyetlerin alacağını,hele hele gençlerin yaşamlarını nasıl harcanacağını sen bunları düşünerek doğurmadın ki beni. Üstüme geldiler iyiyim diye. Değişmek istemediğim gibi değiştirmekte istemedim kimseyi.ben benim anne neden anlamadılar.iyimiyim kime ne.ben bile diyemiyorum.kendim oldukça açığıyorum.topluma aykırıymışım İyi niyetin sonu mutsuzlukmuş.temiz toplum bumuydu.nasıl bir yaşam verdiler bize arıtmam imkansız. Benden sonraki nesillere,kardeşlerime vede..böylesi bi yaşam vermektense yaşamamayı tercih ettim.(kitabın bitiminde intihar edecektim de şimdi öyle değil tabii saçma bir fikirmiş.) Yanlışları öğrenmekten doğrulara vakit kalmıyor.her yerde tehlike acı..mutluluk ne kadar hızlı koşuyor yetişemiyorum.oysa start bile verilmemişti.mutsuzlukla bitirmek istemiyorum bu koşuyu.anne.küçücük bir umut çıksın istiyorum karşıma nokta kadar.ben bu yaşamı anlayamadım.güvenme,sevme,iyi olam,içtenlik yok,gülümseme....var olan ne kaldı.boş bir varlık mı? yüreğimiz soğudu.ısıtıcıyı koysak.ısınırmı ki? Ne çok şey istediler bizden...doğ,büyü,mücadele et,savaş,evrelerini yaşa,ver...ama hep ver hiç alma. Peki bize ne verdiler? sonu olmayan boşluklar,tedavisi olamayan yaralar,altından kalkamayacağımız yaşamlar,sözün özü hiç.tüm bu olup bitenler ve yaşananlardan ötürü benden sonraki nesillere iki cümle söylemek istiyorum.gelmeyin bu dünyaya çıkın bu balodan.maskeler hep aynı hiç palyaço Yok...seni seviyorum anne her zamanda seveceğim.seni suçlamak için değil sadece anlatmak isteyipte anlatamadıkları mı yazdım sana ve tüm annelere...beni sevdiğini ve her an yanımda olduğunu biliyorum.yılın değil her anımın annesine ve annelerine.....

Yasemin Birbudak

Bazen

Hani bazen doyasıya ağlamak istersinde
Ağlayacak gözyaşın kalmamıştır ağlayamazsın
Sevmek istersin ölürcesine
Sevecek birini bulamazsın
Öylesine yalnızsındır ki gecelerde
Ne yapacağını şaşırırsın
Sevgiye açsındır senelerce
Şeversin ama sevecek birini tanıyamazsın
Ölmek istersin pes edersin yaşam mücadelesine
Yatacak bir tabut alamazsın

KASIM 99 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Bilirmisiniz

Bilir misiniz siyah beyaz umutları
Yüreğin yanmasını
Aç midenin ışığını
Bebelerin çığlıklarını
Anlamsızlığı yaşamayı
Dost seçmeyi karanlıkları

Dokunabilir misiniz hüznün göz yaşlarına
Kırık aynalarda ki karamsar bakışlara
Yorumsuz yaşanan yalnızlıklara
Şiirlerdeki ruhun yansımasına

Eğilebilir misiniz önünde sevdaların
Dört çocuk annesi hatça ananın
Kıt kanaat reisi hamal babanın
Nasırlarla bezenmiş çıplak ayakların
Tükenmek bilmeyen sabrın
Yaşanılmaya çalışılan hayatın

Geri verir misiniz yapamadıklarınızı
Çalınan umutlarımızı
Yitirilen evlat acılarını
Kayıp insanları
Asılan canları
Ellerinize aldıklarınızı

AĞUSTOS 01 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Bilmezliğe yol alıyorum

Bir gün ansızın yok olup gitsem bilinmezliğe
Kim gelir ardım sıra
Sen belki de
Çıkılmaz bir boşluk içinde meçhule
Yürüyorum bilinmez nerelere

Kapkaranlık bir sis kaplamış bilmediğim yerleri
Ufukta bir ışık ateş böceği misali
Yakalayabilir miyim bu güzelliği
Yada dönmek zorunda kalır mıyım geri

Güzel bir dş kuruyorum kendimce
Mutluyum ama hüznü de taşıyorum yüreğimde
Sonsuzun sonunda tebessüm m olacak çehremde
Yada beklenmeyen ayrılık bir çizgi daha mı atacak
Yorgun yüzüme

Veda ediyorum bilinmezliğe
Kim bilir şimdilik belki de
İstemesem de dönmeliyim gerçeklere
Korkuyorum rkyorum
Ne çare

EYLÜL 99 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Bir sıcaklık yüreğimde

Bir sıcaklık yüreğimde
Adını koyamadığım
Bitmeyecek gece
Hasretine yandım

Güneş doğacak ansızın
Yakmadan ısıtacak beni
Yolun bitiminde yangın
Göz yaşlarım ıslatacak kirpiklerimi

Zaman duracak belki
Seni görünce sevgili
Koşsam sarılsam diyorum hani
Sende sarar mısın beni

Bir ışık yaksam gökyüzüne
Aydınlansa hemen gece
Koşsak ölümsüz sevgiye
Seninle el ele

ARALIK 99/MERSİN

Yasemin Birbudak

Bursada yağmur

Yollar ıslak
Ben yorgun
Yağmurlu bu gün bursa
İnsanlar neden durgun
Hepsi aşık mı yoksa..

Bulutlar uludağda
Hüzün ile süzülür
Seven sevda yolunda
Yürümezde sürünür
Yağmurun her damlası
Düştükçe bursaya dek
Bitmez gönül yarası
Hasreti sineye çek

Yasemin Birbudak

Dağlarımda gizem rüzgarları

Dağlarımda gizem rüzgarları
Terk edip gideyim bu diyarları
Yüreğimde yoldaşlarımın kanayan yarası
Bilmem ki bu neyin sızısı

Gurbetimde hayat kavgası
Anlamsız ruhumun sancısı
Gönlümde hasret yazısı
Bilmem ki bu neyin kaçıışı

Hasretim insan sıcaklığı
Özlemim sıra acısı
Bilmeyen yalnızlığın masalı
Bilinmeyen soruların cevabı
O da yüreğimde saklı

ARALIK 99/MERSİN

Yasemin Birbudak

Git gidebilirsen

Git gidebilirsen sevgili
Terk et beni
Bitti tükendi yüreğimdeki sevgi
Anlıyor musun beni
Git gidebilirsen ardına bile bakmadan
Bakacağım ardından gözyaşı akıtmadan

Son bir şans vermeden sana
Döneceğim yaşamıma
Yüreğimde ki yara
Dost olacak ban

Gidişinin sonunda
Dönmeyecek bir umutla
Gözlerim takılacak yollara
Belki yalan söylediğimi anlarda
Dönersin diye bana
Sarasın diye sıkı sıkıya
Bunlarda olmazsa
Gidişin bitişim olacak ama

KASIM 99 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Gizem

Gözlerindi etkileyen
Ruhunun derinliklerine götüren
Seni kitap misali okumamı isteyen
Bir gizem vardı
Bilinmeyen?

Karmakarışık duygular hakim yüreğime
Sevdalanıyor muyum sana ne?
Korkuyorum niye
Bildiğim tek gerçek
Sevdim mi ölümüne

Kaçıyor uzaklaşıyor benden
Garip bir girdap beni ona çeken
Sana göre değilim derken
Gözleri yağmur oluyor
Neden?

O bile bilmiyor değerini
Taşıyabilir mi sevgimi
Ben İsterken bilinmezliğe gitmeyi
O zaten yaşıyor bilinmezliği

Hata olamaz sevgi
Korkum itiraf etmek gerçeği
Öğrenebilirsem güvenmeyi
Çekinmeden vereceğim yüreğimi

Çözmek zor ondaki gizemi
Anlatmakta kendimi
Bilir mi değerimi
Yaşatır mı hayallerimi
Ve de...sevebilir mi?

Gitmek uzaklara
Gönül der kalmak yanında
O ise ulaşılmazda
Meçhul bu aşkın sonu da

Umursamıyor belli

EKİM 99 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Hoşgeldin oğlum

sen rahmime düşmeden,düştün yüreğime
bu güzellik nerden bulaştı gözlerime
ışıl ışıl parıldıyor bebekleri
dünyam varlığına hazırlanıyor neşeli

canımın canısı,al ömrüm yarısı
sevginle doldurdun,yitikliklerde kaybolon yüreğimi
bebeğimden öte su oldun susuzluklarıma
iki gen buluştu çoraklarda
ve.. ve sen geldin kollarıma
içimdeki mutluluğun sancısı

istiyorum daha çok yaşamak
minicik bedenine ahtopot misali sarılmak
seninle yeniden doğuşun kitabını yazmak

hoşgeldin bebeğim,oğlum vede yavrum...
senmiydin beklediğim ışığım
karanlıklardan aydınlıklara kavuşum
senmiydin avuçlarımı ısıtacak
biiti artık sevgiye susuzluğum

oğlum canım yavrum
doğuşunla doğdum
varlığınla var oldum
çok bekledim ama geldin
hoşgeldinnnnnnnnnn

20 ekim mersin

Yasemin Birbudak

İçimdeki çocuk

İçimdeki çocuğu uyandırsam
Hayallerimi canlandırsam
Yaşamı doyasıya yaşasam
Düşler diyarına yolculuk yapsam
Umutlara yelken açsam
Göz yaşlarımı dondursam
Bir kereliğine zamanı durdursam
Bilinmezliklere yol alsam
Yüreğıme gem vurmasam
İçimden geldiğince kızsam bağırsam
Sevdalansam ölümüne
Aşık olsam
Güvensem sınırsızca korkmadan
Hayatımı yaşasam kimse karışmadan
Bütün bunları yaşasam
Bir anlık da olsa
Sürekliliğı olmadan
Ne olurdu

Yasemin Birbudak

Kankam gece

Yüreğimin karanlığının kan kası gece
Kaybolmaya yüz tutmuş sevgim
İlacı sende
Belirsiz yalnızlığım yıldızların gizeminde
Karanlıktayım üşüyorum
Örtün üzerime

Açım hasretim sıcak bir sevgiye
Karışık bir labirent gibi aşk
Takıldı göz yaşlarım kirpiklerime
Akamıyor yalnızlığın nehirlerine

ARALIK 99/MERSİN

Yasemin Birbudak

Kıssadan hisse

Bunaldım yalan sevdalardan
Bıktım sahte dostluklardan
Yıldım tekrarlanan aldanışlardan
Yorulduğum anlık ayrılıklardan
Gitmeliyim buralardan
Vazgeçtim candan
Sıkıldım cihandan
Ansızın çıkmalıyım hayattan
OCAK 2000 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Kolay mı

Kolay mı sanıyorsun
Bir anda unutmayı
Elimde kalan tek hatıra
Silik fotoğraflardaki anı
Unutmak mümkün mü bir anda
Yapma güzel gözlüm yapma
Öldürüyorsun
Yazık sevdamıza
Gözlerim unuttu gülmeyi bir anda
Veda edemem ben bu aşka

Yasemin Birbudak

Öylesine

Sokaklar da yalnız dolaşıyorum
Benliğimi kaybettim onu arıyorum
Yeni kimliğime alışmaya çalışıyorum
Kimdim ben ne oldum anlayamıyorum
Sadece ilgi istiyorum

Neredeyim
Nerelerdeyim
Hangi illerdeyim
Hangi ellerdeyim
Kaybolmuş kişiliğim
Sevgim olmuş nefretim.

Yasemin Birbudak

Paylaşan olmadı

Bir çok isim yakıştırıldı duygularıma
Anlayan olmadı oysa
Teselli yoktu acılarıma
Çiçekler yerine sevgiler ekdim
Bembeyaz saksılara
Evreni kucakladım doyasıya
Ayrım olmadı dünyamda

Gönül dolusu değer verdim insanlara
Tebessümdü karşılık acılarıma
Saklı yaşadım onları gözyaşlarıyla
Mahzun bir tarafım oldu daima
Gülücükler saçsam da etrafıma
Ağlayan ve kanaması durmayan bir yara
Taşım yüreğimde Ammansızca
Yüreğimin yıllar sonraki seslenişini
Değil insanlara
Aktardım sayfalara

Sevgilerim zamansızca
Ayrılıklarım benden ayrı
Yıkılışlarım bir anda
Dalgın bakışlarım yüreğimdeki sırda saklı
Yaşamım bana kaldı
Paylaşan olmadı olamadı

OCAK 98 / bursa

Yasemin Birbudak

Saat oniki

Saat gecenin on ikisi
Hala tutuyorum elimde kalemimi
Tatlı uyku esir almaya çalışıyor gözlerimi
Zorluyorum dermanı kalmayan ellerimi
Anlatmak için sana sevgimi

Start başlıyor
Kalemim hasretimi sayfalara taşıyor
Duygularım sığmıyor
Gözlerim uykuya yenik düşmemeye çalışıyor
Ellerim ise bitkin yoruluyor

Kaç gecedir böyleyim
Karmakarışık anlamsızım
Mücadelem senin için sevgilim

Dayanmam gerek zorluklara
Hasret bırakamam mektubuma
Sevgimi sığdıramıyorum satırlara
Anlık bile olsa
Görmek uğruna seni rüyalarımda
Bırakıyorum kendimi uykunun kollarına
Yol alıyorum düşler diyarına

Yasemin Birbudak

Sahildeyim

Sahildeyim sert kayaların üzerinde
Yine doldu gözlerim
Yelken açtım hüzlere
Dertliyim
Sahtemiydi sözlerin

Ne hissettiğim nede çektiğim
Umurunda değil kimsenin
Çiğ dolmuş gözlerim
Avuç açan bir tek denizim

Yoksun ya yanımda sende
Öyle yada böyle
Teselli arıyorum mavide
Cansız hayalinle
Konuşuyorum suskun dille

EKİM 99 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Sesleniş

Söylenmemiş gizemli sözler
Çizilmemiş resmedilmeyen resimler
Konuşmamış suskun diller
Yıllarca nerede gizlendiler

Yüreklerine sevgisizlik aşılanmış kalpler
Düşüncesine kelepçe vurulmuş beyinler
Özgürlükleri meydanlarda heykelleştirilmiş kelleler
Nerelere göç ettiler

İssız sokaklarda sessizliğe gömülmüş gençler
Gözyaşlarıyla ıslatılmış
Pazarlarda satılmış bedenler
Bilinmeyenlere yol almış
Ardındakilerin yüreklerinde acılar açmış
Kaybolan yüzler
Hangi ellerdeler

İşte anlatmak istediğimiz tüm bu gerçekler
Isıtmak için yaktığımız ateşler
Buz tutmuş kalpler çözülecekler
Susturulamaz bu seslenişler
Sessiz çığlıklar vicdanlara günaydın diyecekler

Sesleniş bu
Alışılmış suskunluk değil
Özgürlük bu
Kelepçeler,ipler,menfaatçiler
Halkın önünde eğil

EKİM 2001 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Sevda tek kişiliktir

sevda nehrinde tek başıma yüzeceğimi bile bile
attım kendimi aşkın sularına
sevda tek kişilikti
acı, aşkın heyecanı en önemlisi yürekteki sancısı
bir tek sana özeldi, sana aitti
hayallerinde çizdiğin mutluluğun resmiydi.
iki güzellik parlardı karanlıklarda
çizdiğin tablo seni
yıldızlarda geceyi aydınlatırdı işti hamıyla

sevda ruh gibidir dokunamazsın, koklayamazsın
hücrelerinle okşar hayallerinle sevişirsin
öylesine bir hazinedirki
kimse bilemez anahtarının yerini
bir sen yaşarsın birde yüreğin
sevdanın sırrını çözmeye
ne sevilen yeter, ömrün süresi ne de
dedim ya sevda tek kişiliktir
bir sen vardır birde yüreğin...

20 ekim 2005 mersin

Yasemin Birbudak

Tutsaklığın dili

Dalgın bakışlarını çevirmiş gökyüzüne
Soğuk demirden görebildikleriyle
Hasretin sıcaklığı dağlanmış göğsünde
Yokluk denilen soyutluk alabildiğine

Dalmış koyu bir sohbeta kendisiyle
Çekimser bakışları baş başa hayalleriyle

Dinmeyen gözyaşları kirpiklerinde
Saklı kalmış sırları benliğinde
Yalnızlığı yaşamış, hayali portrelerle
Siyaha boyanmış hücrelerinde

Gem vurmuş hislerine
Sıcaklık aramış yüreğine
Yıllarla boğuşmuş
Zindanların sessizliğinde
Gözyaşları donmak üzere

Esrarengiz hali bilinmez niye
Acılarına tebessüm arayışı içinde
Yitirilmiş hatıralardan kalan hazine
Sararmış fotoğraflardaki mutlu çehresi
Zincirsiz köleye

ARALIK 99/MERSİN

Yasemin Birbudak

Vazgeç

Sen seni sokak çocuklarının tasladığı
Yıkık ahşap virane gibi görmekten vazgeç

Sen seni mahpushanede ki gardiyanların itip kalktığı
Mahkum gibi,tutuklu gibi görmekten vazgeç

Sen seni yatılı okulda zorla tutulup
Serbest bırakılmak istemeyen çocuk gibi görmekten vazgeç

Sen seni üvey evlat ve üvey kardeş
Muamelesi gören kül kedisi gibi görmekten vazgeç

Sen seninle yüzleşmek istemeyenlerle
Ve kendinle yüzleşmek istememekten vazgeç.

KASIM 2000 / MERSİN

Yasemin Birbudak

Veda

Veda ederim ben bu aşka
Sonu hüsrân olacaksa
Her an beni yakacaksa
Sürükleyecekse sona
Mahkumda olsam acıya
Veda ederim ben bu aşka

Güven yoksa
Kıskançlık had safhadaysa
Ruhun sevginin değil
Bedenin dili konuşacaksa
Beni anlamaya çalışmazsa
Veda ederim ben bu aşka

Artık izin yok kırılmaya
Önemli olan benim
Kalmadı ki kırılmadık bir parça
Veda edeceğim ben bu aşka

Yasemin Birbudak

Yağmurda ytirilenler

yağmur yağıyor ince ince
ıslanırken buluyorum kendimi
ayaklarım dışarıya sürükleyince
hafif bir ürperti yüreğimde
damlalar değilde
sen giriyorsun hücrelerime
alıyorsun kendimden beni

gözlerim takılıyor
etrafımdaki koşuşturanlara
kimi ekmek kolunda
evine yol almış
kimi ıslanmamak adına
bir kuytuya saklanmış
kimi aceleci kimi neşeli
çoğuda benim gibi..
çık artık hücrelerimden
eritiyorsun beni

yüreğim yanıyor
göz yaşlarım yağmurla buluşuyor
ayaklarım duruluyor
senin hayalini görünce
gökyüzü gibi ağlıyordu delice
üşüyordu herşey aleni
dudakları bir şey fısıldıyordu sessizce
doğrudum buluştü gözlerimiz
severek ayrılıyorum
seni sevmekten ölüyorum.....

bu ses gökyüzüne karışırken
yüreğim acıya alışırken
sensizliği kabullenemiyor isyan ediyorum
sen fısıldadın ben haykırıyorum
seni seviyorum ve bende ölüyorum...

gökyüzü gürlüyor
iki yüreği arasına alırken
iki seven ölüyor
insanlar yağmurdan kaçarken....

19.10.05

Yasemin Birbudak

Yalnızlık

Yalnızlığın yorumu olmaz ya
Yalnızım işte öylesine
Esir olmuş ruhum umutsuzluğa
Esirim bende kara zincirlerle

Garip bir gurbet hikayesi
Yaşadıklarım
Özlemim silik fotoğraflarda ki
Anılarım
Acı çeken yüreğim
Çözumsuz duygularım
Bir ben tanırım
Bir ben yaşarım

ARALIK 99 / MERSİN

Yasemin Birbudak